

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12Csp/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318203432
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8318203432.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 358 311 54, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: F. F.O., A.. XX.X.XXXX, W. M. o zaplatenie sumy 430,26 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 332,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 332,66 eur od 02.05.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v časti o zaplatenie 97,60 eur s príslušenstvom z a m i e t a.

III. Súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 54,64 % s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s.; skrátený názov: VÚB, a. s. podala dňa 24.8.2018 na súd žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu na istine sumu 430,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 03.11.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. V žalobe žalobca uviedol, že túto podáva ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 359 231 30 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti so žalobcom. V zmysle projektu rozdelenia zlúčením, žalobca. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar.

Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 500,- eur a to ako bezúčelový spotrebiteľský úver. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 27,92 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 670,08 eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 167,34 eur.

Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas, preto ho žalobca listom zo dňa 27.8.2015 - predžalobná upomienka vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo,

žalobca dňa XX.XX.XXXX úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 28.10.2015 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

Žalovaný do dňa podania žaloby dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 430,26 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi zostatkom pohľadávky vo výške 481,54 eur evidovaným v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ a zmluvnou pokutovou vo výške 51,28 eur evidovaným v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Pokuta“/. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal so splatením pôžičky do omeškania, žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou.

V žalobe ďalej žalobca uviedol, že si neuplatňuje zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 51,28 eur. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 13,26 eur v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil Notársku zápisnicu A. XXXX/XXXX, A. XXXXX/XXXX, A. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 vrátane príslušnej prílohy, Predžalobnú upomienku zo dňa 27.8.2015, Prehľad splátok a úhrad ku dňu 30.6.2018, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.10.2015 a Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky - Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.02.2015 vrátane zmluvných podmienok.

4. Podľa ust. § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) súd doručoval žalovanému žalobu s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach, uznesenie - výzva na vyjadrenie k žalobe a to postupom podľa ust. § 116 ods. 2 CSP vyvesením na úradnej tabuli súdu a zverejnením na webovej stránke súdu dňa 16.4.2019. V súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP potom súd považoval žalobu s prílohami žalovanému za doručенú dňom 02.05.2019.

5. Uznesením sp. zn. XXCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX súd pripustil, aby do konania namiesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., a to na základe návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia, s. r. o. ako postupníkom, ktorej predmetom je aj pohľadávka postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi. Spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. súhlasila s tým, aby do konania vstúpila na miesto doterajšieho žalobcu. K návrhu postupník pripojil aj Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX adresované žalovanému.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť,

- a) ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
- b) ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 227,81 eur s prísl. S poukazom k uvedenému súd dňa 14.02.2019 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 CSP vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu od 05.02.2019 do 14.02.2019.

9. Keďže boli splnené podmienky pre verejné vyhlásenie rozsudku bez nariadenia pojednávania v spotrebiteľskej veci, súd tak učinil, pričom sa oboznámil s obsahom žaloby a jej prílohami a zistil tento skutkový stav:

Skutkový stav

10. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako pôvodný veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli dňa 16.02.2015 Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky - Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur.

11. Z časti V. zmluvy označenej ako Pôžička vyplývajú nasledovné údaje:

- typ pôžičky: mobilná pôžička
- druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský úver
- celkové náklady spotrebiteľa: 151,12 eur
- celková výška a mena úveru: 500,-eur
- celková čiastka: 651,12 eur
- splátka s poistením: 27,92 eur
- splátka: 27,13 eur
- počet splátok: 24
- sadzba poistenia: 2,90%
- mesačná výška poistenia: 0,79 eur
- priemerná hodnota RPMN: 34,42%
- RPMN: 30,30%
- fixná ročná úroková sadzba: 30,32%
- prvá splátka splatná dňa: 20.3.2015
- termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 2/2017
- ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci
- doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy

12. Z čl. IV zmluvy o pôžičke označenej ako „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky“ (poistenie nie je povinné) vyplýva, že žalovaný ako žiadateľ/dlžník vyjadruje svoj súhlas s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky a to v rozsahu Základného súboru poistenia A). Možnosť odmietnutia poistenia zo zmluvy nevyplýva.

13. Podľa čl. IX zmluvy o pôžičke označenej ako „Zmluvné podmienky“ bodu 1. spoločnosť sa zaväzuje poskytnúť klientovi spotrebiteľský úver a klient sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za podmienok uvedených v tejto zmluve.

Podľa čl. IX zmluvy o pôžičke označenej ako „Zmluvné podmienky“ bodu 3.1 spoločnosť poskytne klientovi pôžičku bezhotovostne prevodom na osobný účet klienta, číslo ktorého uvedie klient v zmluve najneskôr do 10 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy v prípade, ak klient splní všetky podmienky na jej uzavretie.

Podľa čl. IX zmluvy o pôžičke označenej ako „Zmluvné podmienky“ bodu 5.4 klient je povinný plniť spoločnosti za poskytnutie pôžičky riadne a včas spôsobom dohodnutým v zmluve.

Podľa čl. IX zmluvy o pôžičke označenej ako „Zmluvné podmienky“ bodu 6 klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v zmluve. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Klient spláca poskytnutú pôžičku na účet spoločnosti uvedený v zmluve alebo poštovou poukážkou a ako variabilný symbol uvádza klient číslo zmluvy.

Podľa čl. IX zmluvy o pôžičke označenej ako „Zmluvné podmienky“ bodu 7. RPMN sa vypočíta podľa klientom zvoleného (spoločnosťou určeného) spôsobu splácania pôžičky podľa vzorca uvedeného v zákone o spotrebiteľských úveroch.

Podľa čl. IX zmluvy o pôžičke označenej ako „Zmluvné podmienky“ bodu 11.1 zmluva sa končí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti podľa zmluvy.

Podľa čl. IX zmluvy o pôžičke označenej ako „Zmluvné podmienky“ bodu 12.4 spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v

omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve.

Podľa čl. IX zmluvy o pôžičke označenej ako „Zmluvné podmienky“ bodu 12.3 v prípade ak spoločnosť vyhlási okamžitú splatnosť pôžičky je klient povinný uhradiť úrok z omeškania vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.. Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa čl. IX zmluvy o pôžičke označenej ako „Zmluvné podmienky“ bodu 14.1 a 14.2 doručovanie písomností medzi spoločnosťou a klientom sa uskutočňuje najmä, avšak nielen poštou, elektronickou formou alebo faxom. Spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom spoločnosti najneskôr pred dňom oznámenia písomností na poštovú prepravu spoločnosťou. Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručená, a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží.

14. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.8.2015 vyzval pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a. s. žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 120,05 eur a to bezodkladne s tým, že ak do 05.10.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 06/2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Zásielku s touto výzvou si žalovaný neprevzal v odbernej lehote.

15. Listom zo dňa 28.10.2015 pôvodný veriteľ spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. oznámil žalovanému, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti predmetného úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie sumy v celkovej výške 540,15 eur, pričom istina úveru bola 528,50 eur.

16. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný po poskytnutí pôžičky veriteľovi na splátkach celkovo do podania žaloby na súd uhradil sumu 167,34 eur, po zosplatení žalovaný uhradil sumu 101,50 eur dňa 29.2.2016 a dňa 20.11.2017 sumu 10,- eur.

17. Žalovaný, napriek tomu, že si žalobu s prílohami riadne prevzal, účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu a ani nerozporoval obsah listín predložených žalobcom, preto súd považoval vyššie uvedené zistené skutočnosti za nesporné.

Právny stav

platný a účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvárania zmluvy (ďalej len „Zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. g) Zákona na účely tohto zákona celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi

Podľa § 9 ods. 2 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1,
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvárania zmlúv (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 8 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmy z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

20. Podľa § 3 ods. 1. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne

dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Posúdenie veci súdom

22. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze.

23. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o pôžičke, z ktorej vzniknutú pohľadávku nadobudla ako právny nástupca spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. (do 16.02.2018 spoločnosť vystupujúca pod obchodným menom Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.) ako postupník titulom Zmluvy o postúpení pohľadávky, a preto má súd za to, že je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

24. Ďalej súd zistil, že zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

25. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah zmluvných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

26. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka tiež formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

27. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

28. Na základe vykonaného dokazovania má teda súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanému pôžička vo výške 500,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 24 splátkach vo výške á 27,92 eur mesačne. Žalovaný doposiaľ zaplatil sumu 167,34 eur.

29. Súd po dôkladnom preštudovaní listinných dôkazov dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver formou pôžičky považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú údaje požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

30. Súd je toho názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje povinné údaje a to údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o termíne konečnej splatnosti úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Gramatickým výkladom tohto ustanovenia súd dospel k záveru, že je potrebné rozlišovať pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti úveru“. V danom prípade sa nejedná o totožné pojmy. Ustanovenie uvedené v zmluve, že „doba trvania zmluvy je do splatenia všetkých záväzkov klienta“, je neurčité a nezrozumiteľné.

Stanovenie obligatórnej náležitosti zmluvy znamená presné a jasné vymedzenie obsahovej informácie, nie nutnosť spotrebiteľa odvodzovať takýto údaj (informáciu) pred podpisom zmluvy. Pod pojmom doba je náležite rozumieť dlhší časový úsek, obdobie, ktoré sú ohraničené začiatkom a koncom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úver musí obsahovať ako podstatnú náležitosť dobu trvania zmluvy, bolo povinnosťou veriteľa takúto dobu trvania zmluvy v zmluve o pôžičke uviesť. Pre úplnosť súd uvádza, že pojem „počet splátok“, ktorý v zmluve o pôžičke je numeratívne vyjadrený číslom 24, nie je možné stotožňovať s pojmom „doba trvania zmluvy“, pretože nevystihuje ani začiatok a ani koniec obdobia.

31. Údaj o termíne konečnej splatnosti pôžičky má byť uvedený tiež presne a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Termín znamená uvedenie presného dátumu konečnej splatnosti úveru na rozdiel od pojmu lehota, vyjadrujúca určitú dĺžku trvania. Poskytovateľ pôžičky (ktorý je autorom formulárovej zmluvy) v čase uzatvárania zmluvy nepochybne pozná každú jednotlivú jej obsahovú náležitosť a teda aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je preto v súlade s potrebou zachovania elementárnej zmluvnej rovnováhy účastníkov zmluvy, aby spotrebiteľ v tomto rozhodujúcom časovom momente nemusel odvodzovať obligatórne náležitosti zmluvy, ale ich v tom čase tiež poznal (aj s prihliadnutím na značný rozsah údajov obsiahnutých v zmluve, ich formuláciu, zrozumiteľnosť a to obsahovú aj formálnu). Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov.

32. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. K uvedenému súd zdôrazňuje, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola výška RPMN a celková čiastka úveru uvedená správne.

V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 30,30%, pričom pri výške úveru 500,- eur a 24 mesačných splátkach vo výške 27,92 eur (výška splátky s poistením) mala byť RPMN vo výške 34,30%. (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelcky-uver-rpmn-rpsn.php>)

Súd je toho názoru, že do výpočtu RPMN bolo potrebné zahrnúť aj ako ďalší náklad a to výšku poistného, pretože zo zmluvy o úvere nevyplýva možnosť odmietnutia poistenia úveru. Súd je tiež toho názoru, že vzhľadom aj na formulárove predtlačenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že k dojednaniu o poistení úveru nedošlo na základe individuálneho rokovania o tejto náležitosti zmluvy, a nebolo zo strany žalobcu preukázané, že sa jedná o dobrovoľnú službu. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva možnosť zvoliť si základný alebo komplexný súbor poistenia, avšak možnosť odmietnutia poistenia v zmluve absentuje. V zmluve je tak uvedená nižšia RPMN ako by mala byť, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa.

V predloženej zmluve je tiež uvedená celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť vo výške 651,12 eur. Avšak podľa jednoduchého prepočtu, ktorý súd vykonal, táto výška má byť 670,08 eur (= 24 splátok * 27,92 eur výška splátky s nákladom na poistenie). Uvedené konanie nemožno posúdiť inak ako nekalé, nakoľko právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol spotrebiteľovi nesprávne informácie o tom, aká bude hodnota jeho úveru.

33. Povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzatvorenia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky, čo znamená, že nie je splnená požiadavka, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Obzvlášť neurčitá je zmluvná formulácia

určenia termínu splatnosti prvej splátky v zmluvných podmienkach, podľa ktorej je termín určený splátkovým kalendárom, alebo v zmluve, inak podľa bodu 8.2 v zmluvných podmienkach do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, pričom zmluvné podmienky sú v podstate zmluvou. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. Zmluva o pôžičke tiež odkazuje na splátkový kalendár, avšak tento nebol k zmluve o pôžičke zo strany žalobcu predložený a súd má pochybnosť, či bol tento aj skutočne žalovanej odovzdaný.

34. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov, a to nielen percentuálnym vyjadrením, a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

35. Súd poukazuje na ustálenú súdnu prax Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého „pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridrižoval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je nepripustný.“ (pozri rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/32/2018 zo dňa 12.02.2019, sp. zn. 21Co/86/2018 zo dňa 03.07.2018, sp. zn. 19Co/145/2017 zo dňa 28.06.2018, sp. zn. 19Co/146/2017 zo dňa 28.06.2018, sp. zn. 7Co/155/2017 zo dňa 25.04.2018).

36. Podľa názoru vysloveného Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutiach (rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 a sp. zn. 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.9.2018), vyplýva, že „vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.“

37. Zámerom zákonodarcu síce bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu a nepochybne nebolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice, avšak do „konfliktu“ sa zákon so Smernicou dostal v dôsledku priznania vyššej ochrany spotrebiteľa stanovením požiadavky rozčlenenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky, aby spotrebiteľ mal vedomosť v akej výške bude platiť istinu a v akej výške na úroky a ostatné poplatky.

38. Pri existencii protichodných názorov súdov vyššej inštancie súd konajúci v tejto veci sa priklonil k záverom, ku ktorým dospel Krajský súd v Prešove a ktorý odklon od rozhodnutia Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a ustálil tak, že „princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov.“ (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/86/2018 z 3.7.2018) K tomu je potrebné ešte dodať, že dve rôzne zákonné formulácie predmetnej obsahovej náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch (zákonná úprava do novelizácie do 1.5.2018 a po uvedenom dátume), nemôžu smerovať k jednému výkladu (pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/464/2016 zo dňa 28.03.2018).

39. Výklad zákona č. 129/2010 Z. z. nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v článku 2 ods. 2 ako „stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo“. Ustálená judikatúra slovenských súdov podala (a aj podáva) stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby členenia splátok úveru.

40. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z. z., kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa).

41. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

42. Žalovaný bol tak na istine pôžičky povinný zaplatiť žalobcovi sumu 500,- eur, teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Zo strany žalovaného boli uhradené finančné prostriedky vo výške 167,34 eur a teda nesplatená časť pôžičky je vo výške 332,66 eur. Súd v tejto časti nárok žalobcu považuje za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

43. Súd tiež zamietol žalobu v časti zaplatenia sumy 13,26 eur titulom nákladov, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. Žalobca nepreukázal, na aké konkrétne úkony tieto náklady boli vynaložené a komu boli uhradené, a teda nebola preukázaná účelnosť použitia týchto nákladov. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Keďže žalobca je v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou, je nutné konštatovať, že advokátska kancelária musí poznať právo a súd z tohto faktu vychádza, musí poznať, aké náležitosti musí obsahovať žaloba a rovnako musí vedieť, že k žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe. Preto súd nemôže vyzývať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán) stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať.

K úrokom z omeškania

44. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úrok z omeškania a to vo výške 5,05% ročne od 03.11.2015. Zmluva bola uzatvorená dňa 16.02.2015 teda v čase, kedy v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

45. V zmysle zmluvných podmienok, bod 14.2 „Doručovanie“ písomnosti nezasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží. Žalobca si v zmysle žaloby uplatnil úrok z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom toto oznámenie je datované ku dňu 28.10.2015. Žalobca nepreukázal, v ktorý konkrétny deň žalovaný zásielku, v ktorej bolo obsiahnuté Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prevzal. Súd nespochybnuje, že žalobca túto listinu žalovanému odoslal, súdu však pre preukázanie nároku na úrok z omeškania absentuje dôkaz o čase, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením zosplateného dlhu, pretože ani zmluvné podmienky fikciu doručenia neupravili.

46. Ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre splatnosť celej pohľadávky vyžaduje okrem kvalifikovanej delikvencie dlžníka a dohody o možnosti zosplatenia, aj dispozitívny úkon vo forme žiadosti o plnenie celku, na ktorú je veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka oprávnený. „Žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky resp. jej neuspokojeného zvyšku, je jednostranným adresovaným úkonom, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska hmotného práva však môže strata výhody splátok nastať až doručením žaloby dlžníkovi súdom. V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania.“ (Š.S., P. et al. 2015. Občiansky zákonník II. §451-880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 1986 - 1987 s.)

47. Podľa názoru súdu sa žalovaný dostal najskôr do omeškania deň nasledujúci po dni doručenia žaloby k jeho rukám, kedy žalovaný preukázateľne nadobudol vedomosť, že žalobca od neho požaduje zaplatenie celej pohľadávky. Žalobca nepreukázal, v ktorý konkrétny deň žalovaný Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 28.10.2015 prevzal a zmluvné podmienky fikciu doručenia v tomto prípade neupravovali. Žalovanému boli zásielky súdu doručované v súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého sa žaloba považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Oznámenie o podanej žalobe a oznámenie o doručovaní písomností žalovanému na úradnej tabuli súdu bolo zverejnené dňa 16.4.2019, žaloba tak bola na základe fikcie doručená žalovanému dňa 01.05.2019, a teda prvým dňom omeškania je deň 02.05.2019. Ku dňu omeškania základná úroková sadzba ECB bola vo výške 0,00%. Preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy 332,66 eur vo výške 5,00 % ročne od 02.5.2019, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády.

K trovám konania

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 430,26 eur s príslušenstvom. Súd žalobe čo do sumy 332,66 eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 77,32% (= 332,66 eur z 430,26 eur) a úspech žalovaného predstavuje 22,68% (= 97,60 eur z 430,26 eur).

50. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní úspešnému žalobcovi patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54,64% (77,32% - 22,68%). O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CPS podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.